

З настанням теплого періоду року гострі кишкові інфекції (ГКІ) займають перші щаблі у структурі інфекційної захворюваності населення. Ця група включає десятки нозологічних форм і характеризується різноманітністю клінічних проявів, головний із яких – діарея.

Збудниками кишкових інфекцій є віруси, бактерії, найпростіші. Всі вони найбільш пристосовані до проживання у довкіллі. Характерна літньо-осіння сезонність цих захворювань зумовлена активізацією шляхів передачі, а постійне зростання температури навколишнього середовища сприяє розмноженню і накопиченню збудників у харчових продуктах, питній воді та воді водойм.

Наразі внаслідок ведення у нашій державі військових дій, з огляду на масштабні підтоплення та осушення великих територій, що відбуваються унаслідок руйнування Каховської ГЕС, значну міграцію населення з постраждалих регіонів існують високі ризики виникнення і розповсюдження масових захворювань на гострі кишкові інфекції.

Як відбувається зараження кишковими інфекціями?

Факторами передачі збудників інфекції слугують насамперед забруднена вода, інфіковані харчові продукти, брудні руки і предмети побуту, а також комахи, що забруднюють харчові продукти. Збудники гострих кишкових інфекцій проникають в організм через рот людини і активно розмножуються у шлунково-кишковому тракті, викликаючи прояви хвороби. Виділяючись із кишківника хворого, вони потрапляють у зовнішнє середовище: ґрунт, воду, їжу, на предмети домашнього ужитку.

Найбільш характерні особливості більшості збудників гострих кишкових інфекцій – їх здатність порівняно довго виживати поза організмом людини, на різноманітних поверхнях меблів, побутових приладів, кухонному посуді та приладді тощо.

Ознаки захворювання

Збудники гострих кишкових захворювань, їх токсини вражають не тільки шлунково-кишковий тракт, але і центральну нервову систему. У більшості хворих підвищується температура тіла, порушується діяльність шлунково-кишкового тракту, серцево-судинної системи, часто уражаються печінка, селезінка та інші внутрішні органи. Ознаки цих захворювань можуть відрізнятися: якщо для дизентерії, наприклад, більш характерний пронос, то для черевного тифу - висока температура.

Щоб запобігти зараженню, необхідно дотримуватися наступних правил:

□ для пиття використовувати тільки кип'ячену воду;

- не пити воду з випадкових вододжерел, водогону, призначеного для технічних цілей, колодязів та неглибоких свердловин;
- воду для приготування їжі і господарських потреб брати тільки з перевірених вододжерел або ж бутильовану;
- якщо якість води невідома, зокрема вона з відкритих водойм, необхідно прокип'ятити (не менше 5 хв) або продезінфікувати іншим доступним способом воду, яку використовуєте для миття фруктів, ягід, посуду чи рук;
- молоко (як сире, так і пастеризоване фляжне) перед вживанням обов'язково кип'ятити;
- овочі, фрукти, ягоди ретельно мити в проточній воді, можна з використанням щітки та господарського мила, обдавати окропом;
- для оброблення різних видів продуктів використовувати різні дошки;
- не вживати в їжу продукти, доброякісність яких викликає сумнів;
- суворо дотримуватися термінів вживання та умов зберігання продуктів харчування;
- унеможливити контакт харчових продуктів з комахами, харчові відходи тримати в контейнерах із кришкою, знищувати мух;
- ретельно мити руки з милом, особливо перед приготуванням та вживанням їжі, після повернення з вулиці, користування туалетом, забруднення, при неможливості цього –

використовувати засоби дезінфекції, вологі дезінфікувальні серветки.

Увага!

При болях у животі, блювоті, проносі, підвищенні температури тіла та інших патологічних проявах не займайтеся самолікуванням – негайно звертайтеся до лікаря. У цьому запорука вашого швидкого одужання і безпеки для людей, які вас оточують.